

Södertälje
kommun

Första Hjälpen

En offentlig utsmyckning av Tobias Sjöberg

Första Hjälpen

En offentlig utsmyckning av Tobias Sjöberg, permanent installerad i Södertälje Stadshus 2008 -

© 2010 Bokförlaget Samantha

Redaktör: Lukas Sälby

Tryck: Komtryck

ISBN: 978-91-978061-1-4

Första Hjälpen

I september 2008 inbjöds alla förtroendevalda politiker i Södertälje Kommunfullmäktige av konstnären Tobias Sjöberg att delta i livräddningsövningar, med ledning av Karin Yxfeldt, Röda Korset. Av samtliga inbjudna valde följande förtroendevalda politiker att medverka:

Susanne Bergström, Socialdemokraterna

Tage Gripenstam, Centerpartiet

Thomas Johansson, Socialdemokraterna

Berit Lagerwall, Pensionärspartiet

Anders Lago, Socialdemokraterna

Ewa Lofvar Kondradsson, Miljöpartiet

Staffan Norberg, Vänsterpartiet

Ulla Rygin, Socialdemokraterna,

Mats Siljebrand, Folkpartiet

Karin Östlund, Socialdemokraterna

Politikerna fick agera i sin vardagliga arbetsmiljö där de fick handgripligen utföra övningar i att rädda varandra. Under livräddningsövningarna låg de utspridda på golvet framför talarstolen, iscensatt blödande, chockade, medvetlösa och förvirrade. Tillfället blev politikernas första möte i den nybyggda Demokratisalen.

Bild: Röda Korset

Bild n.s: Installationsdokumentation
Södertälje Stadshus. Foto: Tobias Sjöberg

Inledning

Du förespråkar ett samförstånd men han protesterar med handen. Och jag har fastnat med min fot under ditt ben. Och han andas häftigt och hon är tagen av stundens allvar. Men jag tar tag i ditt ben och rätar ut det . Du stirrar i fjärran och hon vill ta ett snabbt beslut. Hon är akut och han är livshotande. Jag försöker få kontakt men hon byter sida. Han är frånvarande men hon har en annan åsikt. Men han har samma skjorta som igår och då var den blå. Och han tar sig för bröstet och hon är i chock. Och du öppnar luftvägarna och håller med. Men han har ingen puls och hon har tappat rösten. Och han visar magen och vi har en annan uppfattning. Och de där borta vet inte vad de tycker. Men de har ont i magen och han har en känsla. Och hon har en vision och jag är ett underlag. Och jag har ingen aning. Men hon har alla svaren. Och han protesterar igen. Men ingen ser mig. Jag är förvirrad och jag irrar omkring. Och han grinar och har ont i huvudet. Och jag blöder och hon har ny parfym. . Och hjärtat slår och blodet rusar. Han reser sig och vi diskuterar en annan sak. Han står upp och jag sätter mig och skriker rakt ut. Och du argumenterar men jag har tappat synen. De kommer med ett förslag och jag föreslår en lösning. Men hon har brutit benet och måste rätas ut. Och han slår huvudet i ett podium och hon utstrålar framtidstro. Men jag har beslutsångest och hon frågar om råd. Men du är oförberedd och han har hakat upp sig. Alla andra tittar ut genom fönstret. Jag har stora förhoppningar och inger förtroende. Men han är helt maktlös medan hon går och gömmer sig. Han söker hjälp och sen tappar han medvetandet. Hon plockar upp det och jag letar förgäves. Och nu blöder han också. Och nu protesterar hon också och jag är sårbar. Han haltar omkring och hon talar osammanhängande. Vi bordlägger och jag lägger mig i framstupa sidoläge. Hon kryper omkring på alla fyra och skrapar knäna. Hon ser blod och han tål det inte. Han svimmar och du tar emot honom. Du är medmänsklig och han är svårfångad. Han är ett allmänintresse och hon har dålig motion. Vi är några stycken och de är i majoritet. Men de har tuppatt av och vi pratar för döva öron. Du tar tag i hennes arm och lägger ett förband. Hon skriker rakt ut och går sen i sidled. Hon är personlig och han är hysterisk. Alla är i chock. Jag lägger mitt huvud i hans knä. Nu protesterar alla samtidigt. Hon lägger sig bredvid och du klappar min kind. Du övertygar mig och jag har ett annat förslag. Jag lyssnar på ditt hjärta och lägger min mun mot din mun. Jag blåser in och du andas ut. Du visar kärlek och jag visar kärlek. Och hon hostar upp det igen.

Text: Lukas Sålby
Dramatiker, åskådare *Första Hjälp*

Bild:
Tobias SJöberg och Carl Henrik Tillberg

Intervjuer

Susanne Bergström (s)

Tobias Sjöberg: Vilken roll spelar en politiker bland sina medmänniskor?

Susanne Bergström: Ja, vad man spelar är ju att man skall föra fram andra människors åsikter.

TS: Mm..

SB: Man ska föra fram vad ett flertal människor tycker och känner och för mig, som är politiker som tillhör ett parti, så blir det ju både kommun invånarnas perspektiv men också partimedlemmarnas.

TS: Kände du att du kunde visa dina känslor i de här övningarna?

SB: Ja, jag tycker vi gick ganska direkt in i situationen liksom, jag tyckte liksom att alla hajade att nu skall vi rädda människor. Jag var förvånad över att det flöt så bra och att...

TS: Mm..

SB: Ja, nej det är klart att man skall visa känslor för det var ju liksom som om det verkligen hände något, det kände

som om det verkligen hände.

TS: Kände du dig utsatt?

SB: Nej.. ja du menar vi bytte ju roller ja.. Nej, det vet jag inte om jag kan säga, att jag var utsatt. Men däremot att jag var drabbad på något sätt av det som man behövde hjälp av. Ett behov av hjälp skulle jag vilja säga mer än utsatthet.

TS: Kunde du känna närhet från dina kollegor?

SB: Då när vi höll på, ja det tycker jag. Vi känner ju varandra så pass väl ändå och har ett bra klimat även om vi inte delar åsikter, så det hade jag inga problem med.

TS: Vad tyckte du var det vackraste i det som hände?

SB:....Det vackraste?

TS: Mm..

SB:...Ja, det var en svår fråga. Det vackraste är väl kanske det att

människor lägger sina händer på andra människor och börjar känna efter hur de mår. Det är närheten också... det är ett sätt att bry sig om en annan människa, att inte stå på avstånd

TS: Mm... hur känner du inför politisk konst?

SB: Politisk konst? Alltså jag tillhör arbetarrörelsen, vi har använt konsten jättelänge för att uttrycka förtrycket i samhället och visa på vad vi vill. Så för mig är det inte något speciellt konstigt egentligen.

TS: Ja... på vilket sätt... ?

SB: Både fackföreningsrörelserna och socialdemokraterna har verkligen behövt konsten och musiken för att uttrycka vad man vill och hur man upplevt saker. Hur skulle Ådalen exempelvis ha gestaltats i historien om det inte var så himla mycket konst som uttrycker vad som hände där.

TS: Mm..

SB: Nej, jag tycker nog att konst är ett bra uttryckssätt i olika former. Det kan vara både glädje, förtryck, människors lidande lika gärna som det kan vara någon slags provocerande aktivitet på

något annat sätt. Eftersom jag är en arbetarrörelse människa så tycker jag att konsten har sin plats, verkligen.

TS: Vad är politisk konst?

SB: Den politiska konsten, den kanske har kommit lite i skymundan. Vi var på Runesgården här för ett tag sedan med vår styrelse. När vi satt där nere i matsalen sa jag till de andra: nu skall ni titta på alla tavlor, statyer och skulpturer som finns på skolan. Det finns en otrolig mängd av uttryck för det politiska arbetet där och det var det inte många som visste..

TS: Hur tycker du att socialdemokratisk konst kan se ut?

SB: Ja, den konsten försöker på något sätt, på olika sätt ge uttryck för olika människors vilja till välfärd och att få lämna förtryck och elände. Den speglar på sitt sätt en historia den är i just då.

TS: Tycker du att det finns en sådan konstscen här i ditt Södertälje?

SB: Nej... nu har vi en del konst som hänger i stadshuset, men det finns ju mer.

TS: Ja..

SB: Alltså det vore lite roligt om vi framöver skulle göra en sådan utställning om arbetarkonst, i konsthallen.

TS: Vad är ditt förhållande till konst?

SB: Ja, jag tittar gärna på konst och så där, men det är inte så att jag slukar allt, och tycker att allt är bra. Jag är nog ganska grundad i konst där det är människor med eller naturmotiv. Jag har lite svårt för det här väldigt abstrakta... jag försöker nog se konst som speglar människor på något sätt.

TS: Ja..

SB: Sen är jag en sådan där konsthantverks människa, så det är liksom steget åt andra hållet om det nu är vänster eller höger, där är jag. Jag slukar mycket sånt där svenskt konsthantverk, det älskar jag. Hemslöjden går jag in i direkt, när jag åker någonstans.

TS: Vad är konstnärligt för dig....?

SB: Jag skulle inte gå på en Bengt Lindström utställning till exempel, det skulle jag inte göra...

TS: Vem var det sa du?

SB: Bengt Lindström, han som målade stora färgstarka tavlor och som har bott i Paris, jag vet inte om han lever fortfarande.

TS: Den skulle du inte gå på?

SB: Nä det är inte riktigt min sida.

TS: Vad för värld skulle du vilja se?

SB: ... Vad för värld? Ja... en rättvis värld där människor inte svälter och där människor har tak över huvudet, det vill jag nog se. En värld som styrs mer av kvinnor för jag tycker att de flesta länder som styrs av män är så.. tyvärr så är det många män som startar krig men det är få män som avslutar dem.

SB: Så jag skulle vilja se fler kvinnliga ledare i världen, då kanske det skulle vara en fredligare värld också.

TS: Mm.. Det var spännande att höra, tack!

SB: Ja, varsågod

Bild:

Tobias SJöberg och Carl Henrik Tillberg

Anders Lago (s)

Tobias Sjöberg: Är livet politiskt för dig?

Anders Lago: ... Ah, själva livet är ju inte politiskt, däremot så är det mycket i livet som är politiskt.

TS: Mm..

AL: Alltså, den biologiska födelsen och att man lever är inte politiskt men nästan allt i livet har något med politik att göra.

TS: Handlar politik om kärlek tror du?

AL: ... Politik kan man säga handlar om kärlek, jag tror det måste finnas mycket kärlek i politiken. Man kan också kalla det för omtanke eller använda andra ord, men man kan gärna använda ordet kärlek. Man måste ha kärlek till mänskligheten för att vara en bra politiker.

TS: Ah, så för dig handlar det om kärlek?

AL: Det handlar om kärlek för mig

TS: Mm... kände du att du kunde visa dina känslor under den här sessionen?

AL: Inte riktigt, jag tror att i sådana här övningar, scenarior eller utbildningssammanhang så visar man inte känslor... de kommer inte till uttryck på samma sätt som när det är en verklig situation.

TS: Mm..

AL: Även om man försöker anstränga sig och försöker spela detta så är det inte min känsla att mina känslor kom speciellt mycket till uttryck.

TS: Nä..

AL: Inte så som de faktiskt gör om det är en riktig situation. För då är det mycket känslor förstås.

TS: ...Mm..... vilken roll kände du att du tog i gruppen?

AL: Jag tog ingen speciell roll. Det var... det var ett grupparbete, ett teamarbete.

TS: Mm... jag tänker...

AL: Jag hade ingen speciell roll i det, nej.

TS: Nä.. vad är ett förtroende för dig?

AL: Ett förtroende förknippar jag mycket med någon som.. någon eller många som ger en person ett ansvar, ger information, ger ett uppdrag som man sedan skall förvalta på bästa möjliga sätt

TS: Mmm...

AL: Förtroende är ett fint ord

TS: Är det en konst att vara politiker?

AL: .... Om det är en konst att vara politiker?

TS: Ja..

AL: Både ja och nej. Jag tror att nästan alla skulle kunna vara politiker. Det är ju faktiskt så att vi har 350 - 400 stycken förtroendevalda politiker i Södertälje och de (vi) representerar vanliga människor och är vanliga människor. Alla kan vara politiker.

TS: Mm..

AL: Sen kan man säkert säga att det är en konst ju mer man ägnar sig åt politiken. Man lär sig saker och ting, genom erfarenheter av saker och ting.

Det blir väl så småningom så att det blir en konst att vara politiker. Men, både ja och nej.

TS: Vad är politisk konst för dig?

AL: ... Vad som är politisk konst?...

TS: Mm..

AL: Ja, mycket konst är, tycker jag, politisk. För konst är ju ett sätt att uttrycka sig och konstnärer, nu kan deras budskap vara olika, men oftast har många ett politiskt budskap i sin konst.

TS: Mm..

AL: Även om man inte tänker på det första gången när man ser det, konstverket eller installationen eller när det är musik eller teater... det innehåller mycket i olika konstformer faktiskt.. någon form av politik eller budskap.

TS: Mmm... är konst betydelsefullt för dig?

AL: Konst, det är så mycket för mig...

TS: Ja..

AL: Ah.. det är ju allt ifrån arkitektur, estetik till att själv vara delaktig och att uppleva olika typer av konst. Så det är... viktigt för mig. Men det finns ett så brett spektrum av konst..

TS: .. Hur skulle du vilja se världen om du fick välja hur den skulle se ut?

AL: Det är ju en otroligt svår fråga... Jag har haft möjlighet att resa ganska mycket, både privat och i olika arbeten. Man ser otroligt mycket elände i världen så det är klart, att bekämpa sjukdomar och fattigdom, skapa tillväxt, att skapa hållbar tillväxt, ekologiskt och socialt, hållbar tillväxt.... mer av rättvisa skulle vi behöva i denna värld.

TS: Om du tänker lokalt?

AL: På hemmaplan är det nog samma sak som jag ser internationellt: att vi behöver skapa rättvisa här också. Vi behöver skapa goda livsvillkor och möjligheter för människor att förverkliga sina drömmar och skapa ett tryggt samhälle. Det är samma, både på den lokala och den globala planen, även om det är olika perspektiv och olika storlek på frågorna, så är det såklart att frågorna är de samma.

TS: Mm..

AL: Det gäller också för oss att skapa ett ekologiskt och hållbart samhälle

TS: Är det svårt?

AL: Det är svårt. Mycket styr man med politiska beslut och mycket kan vi påverka men långt ifrån allt. Det handlar om ett samhälle där alla enskilda individer måste ta ett gemensamt ansvar och medverka till det goda samhället..

TS: Vad är politik för dig?

AL: Politik är ju, för mig, att utveckling och påverkan.. att skapa goda livsbetingelser, skapa goda möjligheter för människor att förverkliga sina liv och sina drömmar.

TS: Mmm... något mer?

AL: Nej.. det räcker nog!

TS: Fint

Bild:

Tobias SJöberg och Carl Henrik Tillberg

Berit Lagerwall (pp)

Tobias Sjöberg: Vad är sårbarhet för dig?

Berit Lagerwall: Ja, det tycker jag är när man kränker någon i tal eller skrift, det är verkligen sårbarhet...

TS: Mm...

BL: Eller naturligtvis rent hot eller våld. Vid hot, då blir man sårbar, den som utsätts för det, men det kan även vara i skrift, som jag började med att säga

TS: Kunde du känna rädsla i rummet, under det här scenariot?

BL: Ingen rädsla då, nej, det kände jag inte

TS: Nä... kände du att du kunde visa dina känslor?

BL: Det tycker jag nog att jag kunde

TS: På vilket sätt?

BL: Ja., jag kanske uppfattades av omgivningen...när vi kom in där och

inte visste riktigt vad som hade hänt, så visade jag kanske att jag tänkte: hur betar jag mig här, hur kan jag hjälpa de här som har drabbats av något som jag inte riktigt hade grepp om...

TS: Mm..

BL: Så tror jag omgivningen uppfattade mig då.

TS: Har du upplevt något liknande?

BL: Visst har jag det, i situationer där man inte riktigt visste vad som var bäst för att hjälpa. då man är osäker så att säga, och det var väl det som jag kände då också

TS: Vilken roll spelar en politiker ibland sina medmänniskor, känner du?

BL: Ja, som jag ser det, så är jag är till för de som har röstat på mig, de medborgare som litar på att jag skall göra något som gagnar dem. Och det försöker jag hålla vid liv och tänka på hela den tid som jag har fått uppdraget. Så att jag inte ska vika ifrån det, utan så långt det är möjligt ska jag försöka infria det som jag har lovat.

TS: Vilken roll känner du att fick eller tog i det här sammanhanget?

BL: Det som jag kände då jag kom in och var den där omhändertagande då? Det var väl så att man litade på att vi kunde göra någonting på så rätt sätt som möjligt.

TS: Mm..

BL: Så den omhändertagande rollen kan vi säga.

TS: Hur kändes det att omvårda?

BL: Det kändes bra, fast man var lite vilsen. Vad gör jag bäst här då? Visst kändes det skönt att... man var väl lite handfallen först. Vad gör jag? Men det kändes bra

TS: Hur känner du inför politisk konst?

BL: Ja det var svårt.. Det vet jag inte om jag kan definiera ens en gång, det är ju... ah, nej det har jag svårt att besvara faktiskt.

TS: Men du upplevde inte att det ni gjorde var politiskt?

BL: Nej... jag kan inte riktigt se sambandet,... men att vi var så många med samma benägenhet som på ett sätt, var och en, försöker hjälpa medmänniskan - då är det en

samverkan och ett försök. Det var nog inte bara jag som kände att jag inte visste riktigt vad jag skulle ta i tu med först.

TS: Mm..

BL: Men var och en försökte på bästa sätt. Vi hade ju fått en liten lektion i hur man skulle göra i det här läget men sen att komma i håg.. Med min kompis, som jag tog hand om, kunde jag ju först inte få klart för mig vad som hade hänt.

TS: Nä..

BL: Det var ju så (skrattar) så politisk konst, det är lite svårt, men det var ju ett gemensamt engagemang för någonting.

TS: Mm..

BL: Och ett team som jobbade åt samma riktning

TS: Vad jätte fint Berit.

BL: Tycker du det?

TS: Ja det tycker jag.

Bild:
Tobias Sjöberg och Carl Henrik Tillberg

Mats Siljebrand (fp)

Tobias Sjöberg: Hur ser du på hjälp?

Mats Siljebrand: ..... Ja, kan man göra en personlig insats, så att man får en direkt feedback på det man gör, så tror jag att det kanske ger bäst tillbaka och bäst personlig tillfredsställelse. Om man får en direkt återkoppling till det man gör, på något sätt. Också jättesvårt att svara på, men jag skulle tro att det är något åt det hållet.

TS: Vad är sårbarhet för dig?

MS: ...Sårbarhet?

TS: Sårbarhet, ja..

MS: Vad det är för mig?

TS: Ja

MS: ....Ja..... det är också ett begrepp som innehåller många dimensioner... Det kan ju vara alltifrån att man inte orkar med att agera i en sådan här situation, det blir för jobbigt med det man upplever och det man ser och det som man för egen person får stå ut

och drabbas av i en viss situation, det kan vara det ena. Det andra kan ju vara att göra så att man vågar öppna sig, berättar hur man känner sig, hur man mår.. de här mjuka värdena får ta plats i en sådan här situation, vilket också kan vara något positivt. Ah, men det kan också göra en handlingsförlamad, en sådan här situation, om man direkt överväldigas av de här fenomenen, de här känslorna.

TS: Mm..

MS: Jag vet inte, det är inte jätte enkelt att svara på.

TS: Kände du dig utsatt själv?

.MS: .....Nej, för mig fanns hela tiden tanken på att det här är en övning, en konstruerad situation, så att nej, jag kan inte säga att jag gjorde det. Det är säkert annorlunda i ett skarpt läge och då tror jag inte heller att man har fullständig kontroll över sina känslor och sitt agerande. Men här var det ju i demokratisalen och det var på golvet, det var under ordnade förhållanden.. Nej jag kan inte säga att jag kände mig utsatt.

TS: Kunde du känna närhet?

MS: Ja det tycker jag att jag gjorde. Jag tycker att mina kollegor var väldigt öppna och spelade med på ett förtroendegivande sätt. Det var en helt annan situation än när vi har kommunfullmäktige sammanträde eller någon annan aktivitet i salen. Jag tycker det uppstod en viss närhet och ömhet i den här situationen, i slutfasen, i väntan på expertis och ambulans osv.

TS: Mm..

MS: Vi tröstade och vi tog hand om, allt det här.. där tycker jag det kom fram en viss närhet i agerandet.

TS: Vilken roll spelar en politiker bland sina medmänniskor tänker du?

.MS: Ah, vilken roll en politiker spelar?

TS: Mm..

MS: Ja vi människor spelar ju olika roller här i livet, yrkesrollen och familjerollen, fritidsrollen och politikerrollen. Jag är ju van att företräda Södertäljeborna, eftersom jag är direktvald in i fullmäktige, och då så känner man såklart ett direkt ansvar emot Södertäljeborna. Jag skall vara en röst åt mina väljare, men jag har

också åtaganden som jag skall försöka fullfölja, åtaganden som jag själv och mitt parti har gått till val på.

TS: Mm..

MS: Vi har ju fyra år på oss att genomföra, det vi har deklarerat och lovat, inte minst i valrörelsen. Sen tycker jag också att den här rollen måste fungera som ett föredöme för andra människor, hur man lever, hur man upplever, hur man agerar osv. Det ligger liksom underförstått i det här uppdraget, i det här förtroendeuppdraget. Även om vi så klart skall vara en avspiegling av samhället i stort och av de människor som bor i Södertälje.

TS: Vilken roll känner du att du fick, eller tog i de här övningarna?

MS: Ja, det ...att i en nödsituation kunna hjälpa till efter bästa förmåga. Nu fick vi ju lite instruktioner och sådana saker här, men sen kom det fram kunskaper som liksom ligger latent där och som man exempelvis lärde sig i det militära. Det tyckte jag poppade upp, med ABC - andning, blödning chock och i vilken ordning man skall göra det och om man skall göra en snabbare bedömning.

TS: Ah..

MS: Att först rädda dem man kan rädda innan man försöker att åtgärda det hela. Så det var andra kunskaper som kom upp till ytan, där man ganska snabbt ändå iklädde sig en roll att göra det bästa möjliga i en situation som för många kan vara lite kaotisk kan jag tycka, man har inte full koll på läget.

TS: Kände du att du kunde visa dina känslor i de här övningarna?

MS: Kanske inte så mycket, i alla fall inte inledningsvis, då handlade det mer om att man måste hålla huvudet kallt. Som sagt, göra den här bedömningen av läget, sen försöka göra rätt insatser i rätt ordning efter bästa förmåga. Känslorna kom i ett lite senare skede, när det var mer koll på situationen, när man kunde testa att tala mer lugnande och sådana här saker..

TS: Mm..

MS: Så känslor och sådan saker kommer i ett senare skede, skulle jag säga, i en sådan här kaotisk, traumatisk situation.

TS: Hur känner du inför politisk konst?

MS: Politisk konst?

TS: Mm..

MS: Jag har väl egentligen inga direkta känslor, och har jag några känslor så tror jag att de är negativa. Mina tankar går till pompösa muralmålningar i Kina eller Sovjetunionen eller gamla Östeuropa. Statyer över diktatorer och sådana saker. Det är de första tankarna jag får och de är inte särskilt positiva

TS: Nä.. om man tänker, vad är din vackraste upplevelse av den här situationen, första hjälpen.

MS: ... Vackraste upplevelsen?

TS: Mm..

MS: Ja, det engagemang och den inlevelse som alla visade för att göra sitt bästa och lösa situationen, att göra en god medmänsklig insats. Det kan man säga är ett bestående intryck. Sen om det är det vackraste eller inte, det återstår väl att konstatera, men det var en positiv kraft vid det här tillfället.

TS: Det var roligt att prata med dig

Bild:
Tobias Sjöberg och Carl Henrik Tillberg

Ulla Rygin (s)

Tobias Sjöberg: Vad är din vackraste upplevelse av Första Hjälpn?

Ulla Rygin: Åh vilken svår fråga, vad är min vackraste upplevelse av Första Hjälpn.. Att jag fick hjälp.

TS: Ahh..

UR: Någon som brydde sig.

TS: Vilken roll tog du?

UR: Ja, jag tog ju den här sjuka personen tycker jag

TS: Varför det tror du?

UR: Bekvämlighet? Ja nu var jag uppriktig. Jag har lite lättare att spela sjuk än att spela hjälte.

TS: Är det så?

UR: Ja för mig var det så då, det kan ju vara olika, men just då var det så.

TS: Vad är förtroende för dig?

UR: Vilka svåra frågor du har. Förtroende är ju att man kan lita på en människa, tycker jag.

TS: Ja..

UR: Att man som i det här läget är säker på att man blir omhändertagen. Det kanske inte bara är ett förtroende, det är ju trygghet också. Det är skillnad på det när man får tänka efter men det gjorde jag inte nu.

TS: Kände du att du kände dig utsatt någon gång i det här sammanhanget?

UR: Nej,

TS: Nej..

UR: Jag ställde ju upp frivilligt - nej jag var inte ett dugg utsatt.

TS: Hur kändes det att vila i någon annans vård?

UR: Det är ju så att den som tog hand om mig var ju inte min absolut bästa vän och så, men det kändes bra.

TS: Mm..

UR: Det var lite svårt, lite knepigt i början, så är det ju. Men hade det

varit på allvar så hade jag inte känt så i början heller. Men det blev bättre, det kändes bra sen.

TS: Vad brinner du för som politiker?

UR: Rättvisa.

TS: Hur ser du på hjälp?

UR: Det här va ju en ännu värre fråga minst sagt. Hur jag ser på hjälp? Det beror ju på i vilket sammanhang.

TS: Tänker du att det kanske är många som skyr hjälp

UR: Det gör inte jag.

TS: Nä.. ser du att övningarna har haft någon inverkan på gruppdynamiken?

UR: Det upplever jag att det gjorde mellan mig och den personen som hjälpte mig, det har jag känt.

TS: Ah..

UR: Hon och jag känner det ganska starkt att vi gått igenom det där tillsammans på något sätt, för övrigt har jag inte känt någonting direkt.

TS: Hon och du känner det för

varandra?

UR: Ja vi bryr oss om varandra mer tycker jag, när vi ses så pratar vi alltid med varandra om hur vi har det ofta. Det gjorde vi ju inte förut, vi tillhör ju inte varandras parti.

TS: Vad är konst för dig?

UR: Alltså jag är ingen konstlärare, så konst för mig är otroligt mycket, det är alltifrån barnteckningar till fotboll om man kan säga så.

TS: Jaha, du tycker fotboll är konst?

UR: Ja det kan det väl vara.

TS: Kanske det?

UR: Om den är bra, om den är fin.

TS: Jag är jätteglad för vårt samtal

UR: Säger du? Jag tycker jag bara babblar....

Bild:

Tobias SJöberg och Carl Henrik Tillberg

Tage Gripenstam (c)

Tobias Sjöberg: Vad är din vackraste upplevelse av det som hände er emellan?

Tage Gripenstam: Den vackraste upplevelsen var det du frågade om?

TS: Ja

TG: Ja, den vackraste upplevelsen var väl på något sätt att det öppnades en känsla, av att ganska omedelbart hjälpa varandra, vi som ställde upp på det här. Förstod du svaret?

TS: Absolut, absolut.

TG: Nej, men att man på något sätt omgående kände en delaktighet: nu gör vi det här! Samtidigt som det var roligt.

TS: Spännande, vilken roll kände du att du tog, eller fick så där i gruppen?

TG: Jag tyckte nog.. det jag spontant kommer ihåg är ju att det var två roller. Det ena var just offrets roll och det innebar ju liksom bara att låta någon annan ta hand om en, och att lämna ut

sig. Den andra rollen var ju den att själv vara den som tog ansvar och initiativ till att genomföra själva hjälpinsatsen. Där tycker jag, det var ganska enkelt att ta rollen: nu gör vi det här, nu gör jag det här.

TS: Hur tycker du att man känner förtroende?

TG: Hur man kan känna förtroende? Egentligen handlar det väl om att man får en bekräftelse på att människor tycker att det man gör är viktigt och att det är bra. Det handlar väldigt mycket om bekräftelse och att få ett förnyat förtroende. Det kanske är det allra bästa beviset på att människor ändå tycker att man gör nytta för det just de tycker är viktigt.

TS: Kände du dig utsatt i den här situationen?

TG: Utsatt kan betyda så många olika saker. Man känner sig utlämnad till andra och det är en form av utsatthet. När man är helt i nöd så gäller det att det finns människor runt omkring som är beredda att kliva in och ta ett ansvar för att hjälpa en. Nej, jag har nog inget bättre svar på det.

TS: Nä, jag förstår.. Om man tänker på

din roll som politiker - vad är den för dig?

TG: Politik för mig är att få vara med och förändra och utveckla samhället till något bättre för oss alla som bor här. För min del i Södertälje och Stockholms län så som jag är landstingspolitiker också. Det handlar om utveckling, förändring och förbättring för oss alla, det är det som är det viktiga.

TS: Mm..

TG: Och jag gör det såklart utifrån den ideologi och de tankar och idéer som är värdegrunden som Centerpartiet står för, förstås ..

TS: Vad är konsten för dig?

TG: Alltså jag är väldigt positiv till konst och kultur överhuvudtaget och olika uttrycksmedel. Jag tycker det är viktigt, det är en viktig del av våra liv. Under de år som jag har varit aktiv politiker så har jag jobbat rätt mycket med kulturfrågor utifrån den mer vardagliga kulturen.

TS: Ja..

TG: Den som sker via studieförbund

och ute i bygderna och så där. Det har jag alltid tyckt varit väldigt viktigt. Men jag inser ju, precis som med idrotten, att det är viktigt att det finns en professionell kultur som kan hjälpa till att skapa både upplevelser för människor men också stärka t ex. varumärket Södertälje kommun.

TS: Ok..

TG: Om vi tar ett exempel: har vi en levande kultur så har vi också ett mycket mer positivt samhälle och det är fler som vill besöka oss. Så det finns så många olika delar med kultur som jag tycker är positivt. En viktig del är ju att man får uppleva och vara delaktig i kultur, spela amatörteater eller om man målar eller vad man nu gör för någonting. Jag har en dotter som målar, jag har hållit i en del sådana här utbildningar när jag själv jobbade med studieförbundet. Inte så att jag har lärt folk att måla, men jag har arrangerat och organiserat och varit delaktig i det. Jag tror att jag har en ganska positiv inställning till kultur.

TS: Spännande!

Bild:

Tobias Sjöberg och Carl Henrik Tillberg

Karin Östlund (s)

Tobias Sjöberg: Vad är förtroende för dig?

Karin Östlund: Förtroende mm... ja, om jag känner förtroende för någon så betyder det att jag kan lita på den personen. Det handlar inte bara om att utföra något som vi kommit överens om, utan också att jag kan lita på att den personen ställer upp på värderingar som kanske varit underlag för att vi har kontakt.

TS: Ja..

KÖ: Eller för att vi jobbar och utför ett uppdrag tillsammans.

TS: Vilken var din vackraste upplevelse i den här situationen?

KÖ: Ja, den vackraste upplevelsen, det var, jag kände att det fanns ett stort engagemang, ett omhändertagande.

TS: På vilket sätt kände du det här som du säger, engagemanget?

KÖ: Jag kände att det fanns en stark

vilja, en empatisk förmåga. Jag kommer inte ihåg om jag upplevde det hos precis alla men det var de bitarna som jag kommer ihåg. Det fanns en god vilja att försöka hjälpa till. Att försöka lösa det traumatiska som hände.

TS: Mm.. Vilken roll känner du själv att du tog eller fick?

KÖ: Ja, jag kände ju att jag tog den här klassiska kvinnliga rollen, den här omhändertagande. Jag ville komma nära den som låg, jag ville röra mig vid personen så att den personen skulle känna att det var någon som fanns i dennas närhet.

TS: Ja..

KÖ: Jag tror att det är precis så jag skulle vilja bli behandlad om jag skulle tippa av, att någon verkligen kom nära mig, så jag kunde känna mänsklig kontakt.

TS: mm..

KÖ: En närhet.

TS: Du känner att närheten är viktig?

KÖ: Jag tycker att närhet är jätteviktigt.

TS: Hur känner du att det här rollspelet tog uttryck i övningarna?

KÖ: Förlåt?

TS: Att vara den sårade eller den som vårdas. Jag tänker på det du sa att det kan vara ett spel mellan olika poler.

KÖ: Så kan det vara.

TS: Har den sociala närheten haft inverkan på dig?

KÖ: Det tror jag inte. Det tror jag inte, men det är klart att de här människorna har jag ju en slags relation till redan. Jag vet inte om jag tycker att den har förändrats, jag tycker nog inte det.

TS: Nä..

KÖ: Jag tycker liksom inte att den blivit mer intensiv, jag tycker den är ungefär som den har varit.

TS: Hur ser du på hjälp, när är hjälpen som bäst för dig?

KÖ: Nu förstod jag nog inte frågan..

TS: Det kanske två frågor egentligen, hur ser du på hjälp?

KÖ: Tänker du på samhällslshjälp, om någon skulle vilja hjälpa mig eller..

TS: I stort, ja..

KÖ: Ah, då kanske jag förstår. Jag tycker inte vi skall vara rädda för att ta emot hjälp, när vi känner att vi behöver hjälp.

TS: Mm..

KÖ: Vi kanske många gånger är lite för stolta. Jag tror det kanske ligger i vår mentalitet. Jag hjälper gärna till, och det har ju visat sig att väldigt många vill hjälpa andra. Exempelvis är det väldigt många som anmäler sig till väntjänst, man vill hjälpa utsatta människor och så.

TS: Mm..hur ser du på konst

KÖ: Jag känner att konsten har en viktig roll i samhället. Det skulle vara en katastrof om man skulle dra in på konsten. Det kanske är i tuffa tider som konsten skall ha ännu mer pengar?

TS: Mm..

KÖ: Konst är mycket mer än tavlor, det är teater, det är musik.

TS: Vad är konst för dig?

KÖ: Åh, jag är väldigt konstintresserad och tycker väldigt mycket om konst. Konst är otroligt viktigt för mig.

TS: Mm..

KÖ: I min familj är konsten central och vi köper konst. Jag upptäckte inte konst förrän på 1990-talet, när jag var i vuxen ålder, och det ger mig otroligt mycket, från att ha gått..

TS: Mm..

KÖ: Jag du kanske förstår själv.. från föreställande, lite snälla tavlor, så tycker jag om det som är abstrakt, jag gillar modern konst, jag gillar t.ex Rolf Hansson.

TS: Aha..

KÖ: Jag tycker att viss videokonst är jättetuff och vissa installationer också.

TS: Mm..

KÖ: Så för mig och min familj är konst jätteviktigt och ett sätt att leva, att leva sig in i vissa bilder och tolka bilder.

TS: Ja..

KÖ: Jag vill inte leva utan konst, vi har

mycket konst i vårt hem, det är viktigt.

TS: Tack för ett trevligt samtal!

KÖ: Tack! Lycka till Tobias och ha det jättebra

Bild:
Tobias Sjöberg och Carl Henrik Tillberg

Ewa Lofvar Konradsson (mp)

Tobias Sjöberg: Vad var dina erfarenheter av den här situationen?

Ewa Lofvar Konradsson: Ja, det kändes lite märkligt... med en sådan här situation, det är inget som vi är vana vid inom politiken, att göra på det här viset.

TS: Nä..

ELK: Så det var lite, det kan man väl säga, lite skräckblandad förtjusning när man får göra någonting som är helt annorlunda mot vad man normalt gör.

TS: Ja.

ELK: Även om jag har jobbat inom sjukvården så känner jag ju till lite av det vi just gjorde. Men det här med att komma nära varandra på ett sätt som inte är på riktigt men som är viktigt, att förstå hur man skall hantera en sådan här situation..

TS: Mm..

ELK: Efteråt kändes det positivt tycker

jag.

TS: Ja.

ELK: Men det kändes lite märkligt från början.

TS: Vad tror du hände med dig?

ELK: ... ja det kändes ju lite obehagligt från början, att man skulle gå in i någon roll som man inte är van vid tillsammans med andra människor. Människor som man träffar i helt andra sammanhang.

-TS: Mm...

ELK: Men på något sätt så kändes det ändå väldigt bra och tryggt samtidigt eftersom jag ändå känner dem på ett bra sätt. Men inte genom den här typen av möte så att säga.

TS: Nä..

ELK: Jag tycker det var en positiv upplevelse efteråt. Man lärde känna varandra på ett djupare plan, så kan jag säga.

TS: På vilket sätt?

ELK: Så kan jag känna. Framförallt

direkt efter så blev det en väldigt avspänd stämning, det var som att alla slappnade av efteråt.

TS: Mm..

ELK: Jag tror att alla först var lite spända, tyckte det här var lite konstigt, annorlunda.

TS: Mm..

ELK: Vi övade ju några gånger och efter det fick vi en avslappnad stämning och man pratade på ett djupare sätt på något vis.

TS: Mm..

ELK: Det var inte det här lite ytliga "politikerpratet" som det ofta blir när vi träffas, utan det blev något helt annat.

TS: Ah..

ELK: Jag kan inte låta bli att tänka att det här är en viktig sak att egentligen lära sig, hur man hanterar sjuka och skadade människor. Utav den erfarenheten var den väldigt viktig, övningen.

TS: Ja..

ELK: Och att vi gjorde den tillsammans, vi som ändå är motståndare på den politiska arenan.

TS: A..

ELK: Men i det här sammanhanget var det ju så att vi skulle samarbeta och jag tycker att vi klarade av det väldigt bra.

TS: Mm..

ELK: Efteråt kan jag förstå att det här ändå kan vara något viktigt.

TS: Mm..

ELK: Inte bara som situationen som sådan utan just det här som du pratar om att det blir olika typer av känslor man plockar fram i ett sammanhang som man aldrig gör

TS: Vad fint - tack!

ELK: Tack

Bild:

Tobias SJöberg och Carl Henrik Tillberg

Staffan Norberg (v)

Tobias Sjöberg: Hur kändes den här situationen för dig?

Staffan Norberg: Jag fick en liten déjà-vu känsla, för jag hade för många år sedan gjort en liknande övning på ett jobb jag hade. Jag kände: jaha nu ska jag repetera någonting som jag gjort förut. Att det var politiska kollegor med var kanske inte vad jag tänkte på så mycket utan det var mer att försöka minnas innehållet. Att återuppliva de här innehållsmässiga tankarna som det handlade om.

TS: Ja... vad är dina erfarenheter av det här scenariot?

SN: Ah.. erfarenheten.. att stadshuset var nytt, att vi låg på golvet och gjorde olika övningarna tillsammans. Man väljer liksom vem man skall göra det tillsammans med. Så att erfarenheten, jag vet inte vad du menar med erfarenhet?

TS: Jag tänker att det kan vara både den praktiska och emotionella erfarenheten.

SN: Ja, det var nog mest det praktiska jag tänker på, jag försökte göra rätt.

TS: Jag tänker att ni är kollegor men också medmänniskor... var ni kollegor eller medmänniskor eller hur var det för dig?

SN: Nä, det var mer "medmännisko tänket". Vi ses och umgås ju nästan varje dag, vi som var där, så det tror jag inte var viktigt. som mycket annat....

TS: Förlåt?

SN: Det var mer medmänskotänket som dominerade

TS: Tycker du att den här situationen var politisk?

SN: Nej det tycker jag inte, den kändes inte så. Med politisk menat att det var en fullmäktigedebatt, något möte eller något mer komplicerat.

TS: Du tycker inte politiken handlar om sådant?

SN: Politik handlar delvis om att gå över gränser, men det handlar ju också om att man är företrädare för andra människor och då innebär det att det finns vissa gränsdragningar

där man, så att säga.. det finns ett revirtänkande politiken, det finns ett självhjälpbehov och andra saker som jag inte kanske tänker finns med i livräddning.

TS: Mm..

SN: Politikens uppgift är kanske inte att livrädda andra partier, om man skall tänka på andra partier. Utan det är väl att på olika sätt förändra saker och ting utifrån åsikter och ideologi.

TS: Jag förstår..

SN: Sen behöver man ju inte tycka illa om varandra för det.

TS: Vad har drivit dig till att bli politiker?

SN: Förändringsviljan, jag tror det är gemensamt för alla oss som håller på med politik. Dels att man i grund och botten engagerar sig för att man vill förändra någonting.

TS: Ja..

SN: Sen har politiken en förmåga att sluka en mer eller mindre hel, för att man engagerar sig mer och mer i olika saker.

TS: Mm..

SN: Det vänder till att fånga det politiska intrigspelet som ju handlar om självbekräftelse, om att synas, estrad och att stå på scen. Det finns många mänskliga behov som går att tillgodose genom politiken, men i grund och botten så tror jag att det politiska engagemanget handlar om att förändra någonting.

TS: Mm... har du alltid varit politiskt engagerad?

SN: Nej, inte politiskt engagerad, jag har aldrig varit med i ett ungdomsförbund, engagerad har jag varit, men inte i partipolitiken. Jag har haft ett intresse att engagera mig i samhällsfrågor.

TS: Vad har varit ditt område?

SN: Det har varit den fysiska samhällsbilden

TS: Jättefint, tack

Bild:
Tobias Sjöberg och Carl Henrik Tillberg

Thomas Johansson (s)

Tobias Sjöberg: Vad tycker du hände socialt i rummet när ni stod där och på något sätt skulle agera för första gången?

Thomas Johansson: Det är intressant det där du säger om rummet. Det är ju tveksamt om det är något roligare som har hänt i det där rummet sen vi invigde det.

TS: Mm..

TJ: Nu är det mer traditionella fullmäktigemöten som hålls där, som inte alltid är fyllda med värme och engagemang för varandra, kan man säga..

TS: Nej...

TJ: Det som den här övningen gav, var ju verkligen att folk släppte på prestige och på avstånd. Man släppte in meningsmotståndare väldigt nära in på kroppen och livet och gjorde verkligen fysiska övningar för att rädda liv, på väldigt kort tid.

TS: Vad fint - vad tycker du hände med dig?

TJ: Ja... vad skall jag säga. Jag tror att jag fick öga snabbt för vad jag kunde göra. Från att ha varit ganska oengagerad när jag kom in i rummet till att snabbt vara uppe i situationen.

TS: Mm..

TJ: Så det att hjälpa och fantisera och agera som vi gjorde, det var oerhört kul.

TS: Känner du att du fått nya erfarenheter?

TJ: Det tycker jag. Men jag tror det är någonting man behöver repetera, det var ju egentligen ett antal steg, att lägga sig i framstupa sidoläge, först skulle man göra så där och så där.

TS: Ja..

TJ: Jag är inte helt säker på om jag skulle kunna repetera allting helt klockrent bra?

TS: Nä..

TJ: Utan jag tror det är en sådan sak man borde öva på kanske årligen

TS: Mm..

TJ: Har man gjort det i tre fyra år så man får det som ett slags vaccin då sitter det nog rätt hyfsat.

TS: Mm..

TJ: Men jag tror man behöver öva i början några gånger för att det verkligen skall finnas där i bakhuvudet när olyckan är där.

TS: Vad var din känslomässiga erfarenhet av det här?

TJ: Just därför att vi fick öva på ett så highspeed sätt, över partigränserna i det här fallet, var betydelsefullt för alla tror jag.

TS: A..

TJ: Det är ju inte något vi övat på tidigare. Vi har nog väldigt mycket att lära av det, tror jag.

TS: Hur kändes det efteråt?

TJ: Vad jag minns det så pratade man om det där i alla fall någon dag efteråt, det gjorde vi.

TS: Ja..

TJ: Men det kan ju leda till andra

samtal som egentligen inte har med första hjälpen att göra. Om att man får öva och testa på att göra saker tillsammans på det här sättet.

TS: Mm..

TJ: Jag tror att man närmar sig varandra på många sätt också.

TS: Jag tänker på det här att vara sårbar inför varandra..

TJ: Det som är förvånansvärt är hur snabbt man går in i en roll, både som skadad och som hjälpare liksom, att man faktiskt inte vill göra en dålig eller okänslig roll.

TS: Ah..

TJ: Utan man har ett behov av att, även när man spelar en känslomässig roll att får det autentiskt och få det att kännas liksom bra. Även om man inte är skadad..

TS: Jag förstår.. Det var trevligt att prata med dig..

TJ: Det var roligt att få vara med

Bild:

Tobias SJöberg och Carl Henrik Tillberg

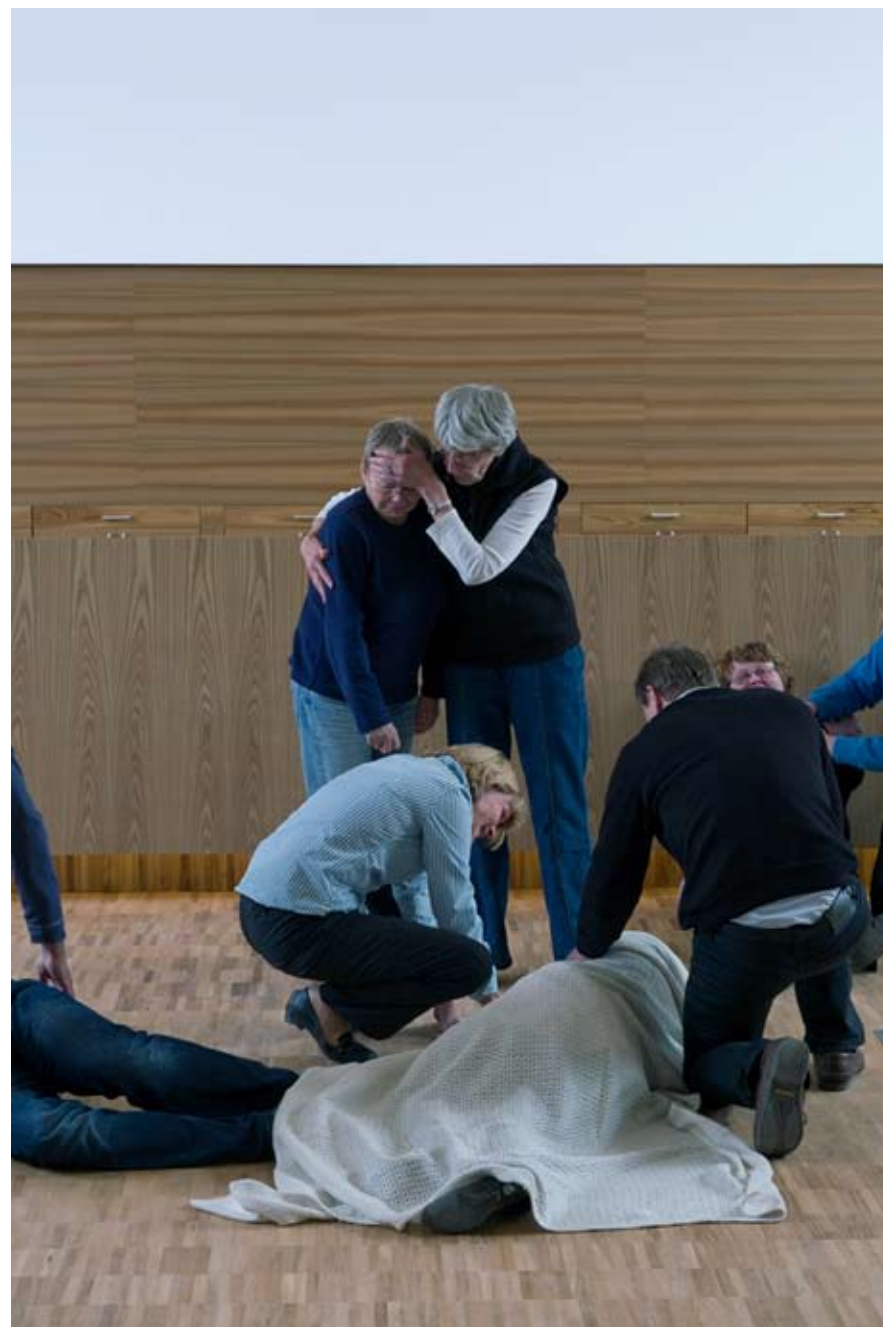

Symboliken

Första gången jag såg det stora fotografiet Första hjälpen tyckte jag att det hade något välbekant över sig. Det var inget jag reflekterade över då men när jag sedan, framför en grupp, hörde mig själv prata om bildens komposition insåg jag vad det var. Att bildens komposition är underordnad dess motiv är naturligt, i synnerhet för den här bilden. Vi ser kända södertäljepolitiker i en förstahjälpssituation och det är vad diskussionerna i besöksgrupperna har kretsat kring. De som känner till politikerna till utseendet och deras politiska tillhörighet har påverkats i sin upplevelse av bilden. En del av dem har haft svårt att frigöra sig från den politik som de medverkande representerar. Det har hindrat dem från att uppleva eller uppfatta den humanitet bilden förmedlar. Medan andra inte har känt igen och därmed inte blivit störda av vilka som medverkar i bilden. Det jag fann välbekant var bildens släktskap i komposition och motivvärld med renässansens och barockens målningar. Motiven i detta måleri visar scener främst ur den antika mytologin och bibeln; dramatiska ämnen iscensatta i välkomponerade tablåer. Ett liknande dramatiskt ämnesval finns i konstverket Första hjälpen. De medverkande i bilden bildar en triangel. Två av dem står upp. Det ena huvudet bildar toppen på triangeln och från de två ståendes båda sidor kan diagonala linjer dras ner till dem som ligger på golvet. Linjerna stöttas av de två knäböjande på vardera sidan. Deras ryggpartier omsluter och bildar en enhet. Triangelkompositionen uttrycker stabilitet och är därför en mycket passande komposition för bildens innehåll. Syftet är att skapa intrycket av lugn och omhändertagande, harmoni. Hade konstnärens avsikt varit att skapa oro hade han kunnat vända triangeln med toppen nedåt och genast hade uttrycket förvandlats till det motsatta. Triangelkompositionen är vanlig i renässansmåleriet. Ett tydligt och välkänt exempel är målningen Anna själv tredje av Leonardo da Vinci från ca 1510. Madonnan med barnet, i triangelkomposition, var under den här tiden ett vanligt motiv där det viktiga i uttrycket var att förmedla: harmoni, omhändertagande och kärlek. Igenkännandet av de olika beståndsdelarna från äldre tiders konst i Första hjälpen förlägger konstverkets ”bäst före datum” i en avlägsen framtid.

Text: Maarit Nilsson Polet
Konstpedagog/Curator, Södertälje Konsthall

Bild:
Tobias SJöberg och Carl Henrik Tillberg

Stadshuset

Inom Södertäljekommun tillämpas den s.k. 1%-regeln vid ny- och ombyggnation av kommunala lokaler enligt ett beslut tagit i Kommunstyrelsen 1999-04-29 och i Kommunfullmäktige 1999-05-31. 1%-regeln innebär att 1% av byggkostnaden skall avsättas till konstnärlig utsmyckning. När Södertälje kommun nu byggde ett nytt Stadshus var det givet att 1%-regeln skulle tillämpas. Till detta stora uppdrag tillsattes en utsmyckningsgrupp. I gruppen ingick politiker, representanter från det lokala konstlivet och tjänstemän från Kultur- och fritidskontoret. Att bjuda in Tobias Sjöbger till ett konstnärligt utsmyckningsuppdrag i det nya Stadshuset kunde ju samtidigt vara en aning vanskligt. Vad skulle han hitta på? Jag kände mig aldrig orolig för vad han skulle komma med för förslag, men däremot vad de övriga i gruppen skulle tycka. Jag litade på att Tobias skulle leverera något väl genomtänkt och genomförbart, något extra ordinärt. Tobias förslag var att iscensätta en utbildning i förstahjälpen tillsammans med förtroendevalda och styrande politiker i kommunen. Vid utbildningstillfället skulle allt fotodokumenteras av Tobias. En av bilderna skulle placeras på den i förhand utvalda platsen på plan 1 i Stadshuset, utanför Sessionssalen. Sessionssalen där bl. a. Kommunfullmäktige håller sina sammanträden. Att få några politiker att ställa upp som deltagare i utbildningen var från början lite problematiskt. Men man insåg ganska snart att det vore osmart att tacka nej till ett sådant erbjudande, som handlar om att rädda livet på någon av sina medmänniskor. Valet av politiker blev de styrande i Kommunstyrelsen. Utbildningstillfället hölls av Röda korset i just Sessionssalen och föll väl ut. Bildens format var förutbestämt från början 200x120 cm. Det är inga personliga porträtt utan politiker i full aktion med att rädda liv. Man kan med hjälp av deras kroppsspråk avgöra vilka de är, under förutsättning att man känner till politikerna i Kommunstyrelsen. Jag har förstått att bilden bidragit till många samtal mellan besökare i Stadshuset. Men vad som händer om ett tiotal år när ingen känner igen dem längre återstår att se. Ett annat problem är också att visst är det bra att kunna rädda liv, men kunskapen måste underhållas också. Vi får väl hoppas att våra politiker får möjlighet att uppdatera sina kunskaper då och då, men för den skull utan att behöva tillämpa dem i det verkliga livet. Som sagt var - ett i mina ögon helt genialt konceptuellt konstverk.

Text: Kristina Möller
Curator, Södertälje Konsthall

Tack till:

Karin Yxfeldt, Annika Jonsson, Carina Lindqvist, Kristina Möller, Göran Pettersson, Maarit Nilsson Polet, Lukas Sålby, Shiva Anoushirvani, Carl Henrik Tillberg m.fl.

